

Naturalizace v České republice (GA15-076265)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0494

!

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-3056 /835.3/2-2014

V Praze dne 17.3. 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podali bulharští státní občané Bulharsko, a jeho manželka 1959 Bojanovo – Bulharsko, trvale bytem 1 , nar. rudovo – , roz. nar.

takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatelé podali dne 23.12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 společnou žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 3.3. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra svým usnesením o přerušení správního řízení ze dne 13. 10. 2014 žadatele informovalo o zahájení správního řízení podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně je poučilo, že podle ust. § 36 a 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň byli daným usnesením vyzváni k odstranění nedostatků svého podání, resp. aby mu ve lhůtě v něm stanovené doložili tam konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatelé tak ve lhůtě jim stanovené učinili , resp. požadované doklady a vyjádření správnímu orgánu zaslali.

V průběhu správního řízení byly zjištěny následující skutečnosti. Žadatelé dle svého vyjádření přicestovali do České republiky se svojí dcerou v roce 1991. Dle sdělení cizinecké policie má žadatelka povolen trvalý pobyt na území České republiky od 15.1. 2002, následně, dne 18.2. 2002 získal povolení k trvalému pobytu v České republice i žadatel. Oba zde v letech 1992 až 1996 podnikali na základě jim

24

vydaného Živnostenského listu v oblasti obchodu a služeb. V roce 1996 založili společnost s r.o. působící zejména v oblasti dopravy a cestovního ruchu. Uvedenou podnikatelskou činností se zabývají dosud.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelé splňují podmínku stanovenou k udělení státního občanství v § 7 odst.1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť mají v České republice povolen trvalý pobyt delší pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržují.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm. b) citovaného zákona, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

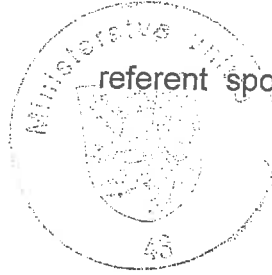
Z trestních rejstříků vyžádaných správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatelé nebyli v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, čímž splňují rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatelé pohovorem na příslušném úřadu prokázali znalost českého jazyka, a splňují tak i podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) výše citovaného zákona.

Z dodatečně vyžádaných dokumentů, které si za tím účelem správní orgán od účastníků řízení vyžádal, však vyplývá, že nespĺňují podmínku stanovenou v § 7 odst.1 písm. e) předemtného zákona, když porušovali právní předpisy na úseku zdravotního pojištění tím, že v průběhu let, a to až do roku 2011 včetně často hradili předepsané zdravotní pojištění opožděně, v důsledku čehož jim až do této doby vznikalo z toho plynoucí penále, byť v řádech cca desítek korun. U žadatelky pak bylo dále zjištěno, že se v roce 2005 rovněž dopustila přestupku na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům, za který byla pokutována částkou 500,- Kč. Uvedenou podmínku lze s odkazem na ust. § 11 odst.4 dotčeného zákona prominout žadateli, jehož případ by byl shledán hodným zvláštního zřetele. Dle názoru rozhodujícího orgánu se však v dané věci o takový případ nejedná. Žadatelé porušovali právní předpisy na úseku zdravotního pojištění opakovaně až do roku 2011, ačkoliv právě od nich vzhledem k délce jejich pobytu na území České republiky bylo možno oprávněně očekávat, že si právní řád ČR dostatečně osvojili, což se však nestalo. Správní orgán tak po důkladném uvážení dospěl k závěru, že žadatelům splnění uvedené podmínky nepromine a státní občanství České republiky jim neudělí. Podle právní úpravy státního občanství České republiky je totiž vždy zcela na správním uvážení orgánu zastupujícího stát, zda toho kterého žadatele, cizího státního občana, přijme do státního svazku, či nikoliv. To ve svém důsledku znamená, že žadatelé nemusí být vyhověno ani za předpokladu, že všechny zákonem stanovené podmínky k udělení státního občanství splňují, tím spíše mu pak nemusí být vyhověno v případě, pokud některou z nich nespĺňuje, byť by snad i splňoval zákonné důvody pro její případné prominutí.

Na základě všech ve správním řízení zjištěných a výše popsaných skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy

